

WORLD PARROT TRUST

PsittaScene 32:2 Summer/sommaren 2020
Översättning Maria R. Borgh och Lars Persson

www.parrots.org
sweden@parrots.org

Tryckt på återvunnet papper

INNEHÅLL

- 4) Ett meddelande från operativa direktören Steve Milpacher
  - 5) På marken: Orkanen Maria och amazonerna vid Río Abajo – två biologers berättelser
  - 10) Stormens överlevare
  - 16) Ett viljetest: Orkanen Marias påverkan på puertoricoamazonen och forskningen kring den
  - 20) Uppdatering från Río Abajo: Puertoricoamazoner får välbehövliga holkar
  - 21) Ljuden och synerna av Costa Rica
  - 24) Kappapegojan: En återhämtningsplan lanseras
- PsittaNytt och uppdateringar, WPT-kontakter
Papegojor i det fria, blåhuvad papegoja (*Pionus menstruus*)

PÅ OMSLAGET

Foto © Tanya Martínez

En puertoricoamazon (*Amazona vittata*) matar sin unge i det fria vid Río Abajo.

Ta del av den intressanta berättelsen om dessa fåglar med den första i en serie artiklar som fokuserar på projektet med puertoricoamazoner på sidan 5: **På marken: Orkanen Maria och amazonerna vid Río Abajo – två biologers berättelser.**

ETT BUDSKAP FRÅN... STEVES SKRIVBORD

“Må du leva i intressanta tider.” Detta nästan 100-åriga citat har aldrig tyckts mera passande än under nuvarande omständigheter. För många har 2020 med COVID-19-utbrottet så här långt varit påfrestande och osäkert, men det har också varit en tid för återhämtning, hopp och samarbete. Tider som denna kan avslöja vilka vi är och vad som vi värdesätter mest. Vi kan se detta genom otaliga handlingar av godhet i våra dagliga liv och genom det underbara stöd som WPT globalt bevittnat från våra vänner och kollegor som du. En sak som står säkert är vår hängivelse för att stödja våra lokala partners och projekt i olika länder, och att de även fortsättningsvis är djupt engagerade i arbetet med att rädda hotade papegojor världen över.

Och medan många av oss väntar på att livet ska återvända till det normala så vill vi hålla er uppdaterade om arbetet med våra papegojor. I denna upplaga lyfter vi fram det dedikerade projektteam som arbetar med

puertoricoamazonerna och som mot alla odds hjälper både de vilda och fåglarna i fångenskap att återhämta sig och bli starka och frodas. Den sårbara kappapegojan har fått ett lyft tack vare ett samarbete mellan WPT och andra i och med lanseringen av "Cape Parrot and Mistbelt Forest Conservation Action Plan" vilken stakar ut en kurs mot denna arts återhämtning. Dessutom tar vi upp ett upplyftande besök i Costa Rica för att se papegojor och få insikt i programmet "Macaw Recovery Network", och ytterligare andra intressanta korta artiklar.

Så medan du tar dig genom denna intressanta tid, njut gärna av denna upplaga och det hopp den förmedlar.

Allt det bästa, Steve

Steve Milpacher

Operativ direktör WPT

SPOTLIGHT PÅ: PUERTO RICO

PÅ MARKEN:

ORKANEN MARIA OCH AMAZONERNA VID RÍO ABAJO – TVÅ BIOLOGERS BERÄTTELSE

Orkanen Maria slog till mot Puerto Rico den 20:e september 2017.

Det följande är personliga berättelse om hur projektteamet för puertoricoamazonen vid Río Abajo-anläggningen och ett räddningsteam som skickades ut till dem kämpade med den massiva stormens efterdyningar.

Alberto Alvarez: Orkaner har alltid varit en ovälkommen men oundviklig del av livet för innevånarna på de karibiska öarna. Papegojor är inte immuna mot faran. Den akut hotade puertoricoamazonen (*Amazona vittata*) har en svår historik med orkaner. San Ciprian och San Felipe tros under 1900-talet ha utrotat några av de uråldriga papegojpopulationerna. 1989 reducerade orkanen Hugo drastiskt det som då var den sista återstående vilda populationen från 47 till 23 fåglar. Allt sedan starten av "Puerto Rican Parrot Recovery"-programmet under 1970-talet har ingen storm av Marias magnitud drabbat ön.

Ricardo Valentin: Klockan 06.15 den 20:e september 2017 nådde orkanen Maria ön Puerto Rico. Maria blev en kategori 5-orkan med ihållande vindar på upp till 280 km/tim. Detta gjorde den till bland de tio mest förödande orkanerna på västra hemisfären sedan man började dokumentera dem. Den var den starkaste orkanen som nått ön på 85 år.

"Puerto Rican Parrot Recovery Program" har under många år förberett sig för allvarliga stormar och har tagit åtskilliga steg för att stå emot och vara beredda när en väl slår till. I efterdyningarna av Maria var vi tvungna att ta hand om en mängd problem, mestadels på grund av den enorma förstörelsen av miljön och öns infrastruktur, men det kunde ha varit värre om vi inte anammat pojkscouternas motto: Alltid redo.

Våra voljärer vid Río Abajo State Forest, Maricao State Forest och El Yunque National Forest hade under en lång tid förberetts för stormar. Detta eftersom orkanen Irma två veckor tidigare hade passerat mycket nära öns nordkust. När det nationella orkancentrumet utfärdade en varning för orkanen Irma så sattes våra orkanförberedelseprotokoll i rörelse.

I anläggningarna fanns mat och vatten till papegojorna lagrade liksom drivmedel för våra generatorer. Lyckligtvis orsakade orkanen Irma väldigt liten skada vid alla tre anläggningar och inga fåglar förlorades varken i fångenskap eller i det vilda. När varningen för Maria kom förflyttades alla de papegojor som vi hade omhand till säkra orkanskyddsrum av cement. Två av personalen från var och en av papegojanläggningarna (Río Abajo State Forest, Maricao State Forest och El Yunque National Forest) stannade vid varje plats för att ta hand om fåglarna under stormen. I Río Abajo lämnades denna lite skrämmande uppgift till mig och min kollega Brian Ramos.

I gryningen den 20:e september var vinden redan stark och blev allt starkare till dess att stormens öga passerade anläggningen i Río Abajo omkring 10.30. När vinden dog ut gick Brian och jag ut från skyddsrummet för att se på förstörelsen. Vi chockades av att en enstaka papegoja kunde ses flyga omkring och ropa. Den flög till ett litet skogsområde nära en av byggnaderna och tystnade sedan. Efter en och en halv timme tog stormen med all styrka fart igen men då med vindar från motsatt riktning. Nästa dag tog vi oss inte ur skyddet eftersom vindarna fortfarande var alltför starka och träd fortfarande föll i omgivningen.

"Tanken på att årtionden av bevarandearbete kunde ha blivit ogjort efter en storm som varade en och en halv dag var otänkbar. Men med så mycket förstörelse, hur skulle en enda papegoja kunnat överleva?"

- Alberto Álvarez

BILDTEXT

Ovan: Två burar för häckning som skadats av stormen.

Morgonen den 22:a, just vid gryningen, förvånades vi över att vi väckts av ropen från vilda papegojor. Vi kom ut till ett helt ödsligt landskap. Att förflytta sig var svårt på grund av de tjocka lagren av sönderbruten och tilltrasslad vegetation som täckte allt. Vår första uppgift var att kontrollera fåglarna i skyddsrummet. Vi var glada att se att alla levde och mådde bra.

Alberto Alvarez: Så snart som vindarna lugnat ner sig kontaktade jag och biologen Gustavo Olivieri nödoperationscentrumet i San Juan för att kunna börja med de första räddningsåtgärderna. Vi fick i uppgift att ta reda på vad som hänt biologerna som stannat vid Río Abajo Forest och att försöka om möjligt nå anläggningen.

Första åsynen av skogen var deprimerande och dyster. Landskapet var oigenkännbart och vad som återstod kunde knappast kallas skog längre. Renrakade träd stod som skelett mot himlen och på marken låg grenar, kvistar och blad i högar av grönt och brunt bråte. Anläggningen kunde inte nås med fordon eftersom vägen nu var en hinderbana av grenar, blad och jordskred.

Det tog oss nära tre timmar att komma igenom den ynka 1,5 km långa väg som ledde till anläggningen. En av oss försökte emellanåt komma i kontakt med Brian och Ricardo per radio men vi fick inte svar. Frammot middagstid hade vi två slutligen nått en trassliga hög av det tidigare staket som en gång gick runt Jose Vivaldi Aviary, nu täckt av trädgrenar.

Efter att ha traskat genom bråtet från stormen träffade vi slutligen på Brian och Ricardo. De var oskadade och glada över att kunna rapportera att alla papegojorna inom fångenskapsflocken vid Río Abajo hade överlevt stormen. Vi fick senare reda på att personalen som stannat kvar vid anläggningarna i Maricao and El Yunque Forests också hade klarat sig igenom stormen, liksom deras befvädrade skyddslingar.

Situationen vid Río Abajo blev mera kritisk då vi fick reda på att en trädgren hade fått ett rör att gå av och det mesta av de 38 000 liter vatten som lagrats under förberedelsen till stormen hade läckt ut. Brian och Ricardo hade samlat regnvatten under några dagar som en nödtåtgärd. Med den drastiska vattensituationen blev det ett lopp mot tiden att återställa tillgång till Río Abajo: vägen måste rensas så att vatten kunde föras in med lastbil. Den omfattande mängden bråte på den branta och krokiga bergsvägen kunde emellertid inte rensas för hand. För att göra saker och ting värre så omöjliggjordes eller försvårades all hjälp genom kollapsen av kommunikationer på hela ön. Meddelanden kunde endast levereras person till person som under flera timmar fick ta sig ut ur skogen och sedan vidare på vägar täckta av bråte för att nå nödoperationscentrumet i San Juan.

Ricardo Valentin: Dagarna efter orkanen var telefonerna döda, vi kunde inte finna någon AM-signal och fastän våra radioapparater kunde plocka upp några enstaka signaler tycktes ingen kunna höra oss. Mest skrämmande var att nätterna var extremt mörka och vi kunde inte se ljusen från närliggande städer vilket visade att elektriciteten på ön helt hade kollapsat helt.

Vår kontakt med kraftnätet förlorades under orkanen Irma men det elektriska systemet vid Río Abajo-anläggningen är mestadels under jord och fungerade fortfarande. Vi kunde göra loss några ledningar från fallna grenar och träd och kunde koppla på generatorn och på så sätt hade vi elektricitet.

BILDTEXTER

Vänster: Papegojor som transporteras till orkanskyddsrummet.

Höger: Personal vid Río Abajo som börjar häckningsburar efter stormen.

Vi kunde nu äntligen fokusera på att ta hand om våra fåglar på anläggningen. Det var ett mycket slitsamt arbete som tog åtta till tio timmar per dag, huvudsakligen på grund av att vi var tvungna att bära vatten till fåglarna för hand, för att diska skålar och städa allting. Brian tillbringade mycket av sin tid med att med en motorsåg såga ned grenar så vi kunde nå olika delar av anläggningen.

Efter det att tillgången till voljärerna återställts, började vi reparera burar och flytta fåglarna ut från skyddsrummet. De stora flygvoljärerna reparerades först. De var relativt välbehållna efter stormen med undantag för några få ställen där en tung gren eller ett träd träffat. Förlusten av lövverket under stormen berövade alla burar sin naturliga skugga och de aluminiumplåtar som skyddat burarna från solen hade mestadels ryckts bort. Vi var tvungna att samla fallna palmblad för att täcka flygvoljärerna för att erbjuda fåglarna någon skugga.

Medan flygvöljärearna hade fått små skador så var det annat med häckningsvöljärearna. Hälften av Río Abajos burar var skadade eller förstörda av stormen. Staben arbetade med burarna under månader efter orkanen och 90% av dem reparerades i tid inför häckningssäsongen 2018. Det var en fantastisk kraftansträngning, men vi kunde få anläggningen klar för våra fåglar så att de kunde komma igång med häckningen.

*Fastän teamet mötte allvarliga utmaningar så fick fåglarna genom deras kraftansträngningar möjligheten att lugna ner sig och påbörja häckningen. Läs mer om detta i nästa artikel, **Stormens överlevare**.*

OM FÖRFATTARNA

Ricardo Valentín

Ricardo har arbetat med puertoricoamazoner sedan 1990 och är för närvarande ansvarig för fåglarna ("aviculturist") vid Jose Vivaldi Aviary vid Abajo State Forest. Ricardo är dessutom ansvarig för upprätthållandet av hälsa och häckningsproduktiviteten hos de i burar hållna fåglarna. Under åren har han hjälpt över 600 ungar bli flygga i fångenskap.

Alberto Álvarez

Alberto arbetade i projektet "Puerto Rican Parrot Recovery" från 2009 till 2020. Under denna tid arbetade han aktivt med skötsel och övervakning av vilda bon. Han var också teknisk expert för hanteringen av mycket av fältutrustningen. Innan dess arbetade han med bevarandet av hotade havssköldpaddor och leguaner.

BILDTEXT

Ovan: En av personalen reparerar burar efter stormen.

Artikel och foton: Tanya Martínez

STORMENS ÖVERLEVARE

I skogen vid Río Abajo på Puerto Rico utbryter i gryningen en kakafoni av "caw-caw-caw" som gör varje larmklocka överflödigt.

Ägarna av dessa disharmoniska röster är de hotade puertoricoamazonerna som genomgick den värsta naturkatastrofen att drabba ön på nästan 100 år. Mot alla odds överlevde de vilda papegojorna vid Río Abajo det våldsamma angreppet då orkanen Maria for över ön den 20:e september 2017.

Men att överleva stormen var bara början på deras kamp.

ORKANEN MARIA LÄMNADE EFTER SIG RUINEN AV EN SKOG.

Bladen, rankorna och grenarna som en gång ringlade sig samman i ett grönt lövverk var försvunna. Knappast ett enda blad fanns kvar på träden och de smaragdfärgade fjädrarna på papegojorna stod ut i bjärt kontrast mot de nakna grenarna. I en skog utan vegetation hade papegojorna ingenstans att gömma sig och nästan ingenting att äta.

Innan orkanen Maria var Río Abajo Forest hem till fler än 130 vilda puertoricoamazoner. Till skillnad från deras kusiner inom uppfödninganläggningen vid Río Abajo hade de vilda papegojorna varit tvungna att

möta stormens vilda och fulla ilska och kraft utan betongskyddets säkerhet. De klamrade sig fast i träd, kämpade mot vindar på uppemot 240 km/tim, och dränktes av mer än 25cm regn. Fallande grenar och virvlande trädgrenar tog troligen flera liv. Trots detta kunde vi dokumentera åtminstone 110 överlevande fåglar.

Tyvärr mötte papegojorna än större problem efter det att vindarna och regnen upphört.

Puertoricoamazoner är primärt fruktätare och få träd hade lyckats behålla sina dyrbara frukter. Undantaget var royalpalmen (*Roystonea borinquena*), en inhemsk palmsort som är välkänd för att under svåra stormar kunna stå stadigt och kunna behålla sina frukter. Emellertid var inte papegojorna de enda fåglarna som sökte näring från de motståndskraftiga palmerna.

Andra arter av fruktätande fåglar började konkurrera med papegojorna om de återstående fruktreserverna. Det stod snart klart att åtgärder måste vidtas för att inte papegojorna skulle svälta ihjäl. Lyckligtvis är de vilda papegojorna vid Río Abajo tränade i att närma sig matningsstationer. Matare hängs upp från höga grenar och fylls med köpta fågelpellets och frön.

BILDTEXTER

Vänster: En papegoja som äter av frukter från en royalpalm efter orkanen, en av de få naturliga födoresurserna som överlevde stormen.

Överst: Puertoricoamazoner som förser sig från de supplementära matningsstationerna under veckorna efter Maria.

Sedan starten på frisläppningsprogrammet 2006 har dessa matningsstationer tjänat som pålitliga matresurser för nysläppta papegojor. Efter stormen blev matarna en viktig livlina för hela den vilda papegojflocken. De utsultna fåglarna kom till matarna i grupper om 60 eller fler och ibland kämpade de sinsemellan för att få tillgång till födan. Under de första veckorna efter stormen fick biologteamet öka antalet matningsstationer och fick fylla på med föda flera gånger om dagen bara för att möta papegojornas behov.

Av de efter stormen 110 ursprungliga överlevarna, kunde cirka 70 inräknas i slutet av februari 2018.

Det är oklart om de saknade flockmedlemmarna gick under på grund av svält eller rovdjur, eller helt enkelt flyttade till nya områden i försök att hitta mer föda. Vid denna tid visade skogen vid Río Abajo tecken på återhämtning då nya blad och knoppar började spira på de överlevande träden. När vegetationen väl började komma tillbaka kunde papegojor ses mumsande på de späda knopparna i den framväxande grönskan. Vi började nu koncentrera oss på att förbereda oss på den kommande häckningssäsongen för papegojorna som orkanen Maria gjort sitt bästa för att störa. Tre holkar hade förstörts under stormen och de flesta av de återstående boträden hade skadats och avlövats.

Det var nästan omöjligt för människor att röra sig i skogen. Så gott som varje stig var blockerad av enorma trädgrenar som nu låg staplade överallt i skogen. Slingrande krypväxter började frodas i undervegetationen och gjorde det omöjligt att gå någonstans utan att snubbla. Innan vi överhuvudtaget kunde börja fundera på att reparera våra trasiga holkar så måste vi hugga oss fram till dem. Stigarna måste röjas och det gjordes för hand med machetes och motorsågar. Allt arbete ägde rum i en enorm hetta i en skog som inte längre erbjöd någon form av skugga.

När stigarna åter var framkomliga började vårt team att installera nya holkar och tog bort döda grenar från botrådets toppar. Vi designade och installerade också en typ av solskydd runt om bona för att ge dem skydd i avsaknad av vegetationens grönska.

Då nu förberedelserna var klara så var det nu tid för papegojorna att häcka.... eller inte?

Häckningssäsongen för puertoricoamazonerna i Río Abajo varar normalt från januari till juli. Vilda papegojor börjar göra anspråk på sina bon under början av året och lägger sina första ägg under slutet av februari eller i början av mars. Men med det drastiskt förändrade habitatet och bristen på föda så visste ingen vad som väntade.

Många av våra häckningspar var bland de dokumenterade överlevarna och vi var hoppfulla över att åtminstone några av dessa fåglar skulle försöka häcka.

Februari kom och gick och det gjorde också mars. Våra veckovisa kontroller av bon slutade i besvikelse. I mitten av april hade vårt hopp nästan försvunnit. Slutligen den 23:e april fick vi nyheterna som vi alla hade hoppats på. Ett av våra vilda häckningspar hade lagt ett ägg. Fler par lade ägg denna vecka och totalt 12 par häckade under detta osannolika år. Det var den senaste starten på en häckningssäsong i Río Abajos historia.

Förseningen i äggläggningen var bara den första av de utmaningar som erbjöds denna säsong. Papegojor var inte den enda hålböende art som fick kämpa efter denna storm. Några veckor efter att de börjat häcka plågades de av bisvärmar. Invasionen av honungsbin i papegojbon kan ha dödliga konsekvenser. Svärmande bin kan få honor att överge eller av stress krossa sina ägg. Bin kan också döda ungar som fortfarande är i boet. Våra biologer var tvungna att noga övervaka bona och ingripa när bin invaderade ett hålrum, ibland klättra i botrådet mitt i en svärm! Biattackerna i ett av papegojornas bon var så allvarliga att äggen fick tas ur boet och ruvas artificiellt.

BILDTEXTER

Motsatt sida, långt till vänster: En puertoricoamazonhona tittar ut ur sitt bo.

Motsatt sida, närmast vänster: Biologen Alberto Alvarez installerar en ny holk efter orkanen.

Denna sida, överst: En ögonblicksbild från en övervakningskamera visar ett papegojbo som invaderats av bin.

Denna sida, överst till höger: Två nykläckta ungar och två ägg inuti en av holkarna vid Río Abajo.

Denna sida, mitten höger: Två fyra veckor gamla ungar inuti en holk vid Río Abajo.

Denna sida, nedtill höger: En biolog undersöker en unge under en rutinkontroll av bon.

Ytterligare utmaningar kom då ungarna började kläckas. Under ett år när många papegojor har problem med att finna nog med föda till sig själva så är det ännu svårare med en unge att mata. Det stod snart klart att inte alla papegojungar frodades. Tre ungar dog av hunger i sina bon. Vi var tvungna att flytta två andra ungar från deras bon och föda upp dem inom anläggningen efter det att deras mamma försvunnit (vi tror att hon togs av ett rovdjur). Vi övervakade noga hur alla de andra ungarna utvecklades och ibland klättrade vi upp i boträden för att ge födotillskott till de ungar som hade svårt att öka i vikt.

Trots dessa svåra förhållanden lyckades 18 vilda ungar att bli flygga. Dessa blev ett välkommet tillskott till den vilda populationen, som så drastiskt minskat efter stormen. De var också det enda tillskottet till den vilda populationen under 2018. Det så svårt nedbrutna habitatet och den förstörda infrastrukturen resulterade i att någon frisläppning av papegojor inte kunde genomföras detta år.

Två år efter stormen har de vilda papegojorna vid Río Abajo gjort en imponerande återkomst.

Tjugotre papegojor frisläpptes från uppfödningen under sommaren 2019 och 37 ungar blev flygga från bon i det fria under häckningssäsongen 2019. Under vår senaste räkning av papegojor uppskattade vi att den vilda flocken åter hade stigit till samma antal som före orkanen Maria. Detta är en fantastisk prestation om man betraktar de fruktansvärda habitatförhållanden som rådde för papegojorna under större delen av 2018.

Papegojornas anpassningsförmåga efter denna naturkatastrof är en vittnesbörd till det fantastiska bevarandeprogrammet och till alla personer, partners och myndigheter som varje dag arbetar för att rädda denna art från utrotningens brant. Det är en berättelse om förtvivlan och ödeläggelse men också om hopp och nytt liv. Trots bakslagen som denna art drabbades av under denna svåra tid, har vi tillit till att papegojorna kommer att fortsätta att återhämta sig och frodas i framtiden. Vi har också förtroende till att Costa Ricas befolkning kommer att följa deras exempel.

OM FÖRFATTAREN

Tanya Martínez

Tanya för närvarande projektledare för DNERs "Puerto Rican Parrot Recover Project". Hon utvecklade sin passion för papegojor vid ung ålder. Hon har arbetat inom fält relaterade till räddning, forskning, och bevarande av papegojor under gångna 15 år. Hon uppskattar mycket att genom fotografering dokumentera de vilda papegojornas liv vid Río Abajo.

TACK!

Det puertoricanska återhämtningsprogrammet för papegojor, "Puerto Rican Parrot Recovery Program", var i september 2017 i chock efter orkanen Marias påverkan. Skogarna som fåglarna levde i hade ödelagts av stormen, många vilda papegojor hade dödats, viktig infrastruktur hade skadats eller förstörts och uppfödningens anläggningen vid Río Abajo State Forest hade ingen kraftförsörjning eller rinnande vatten. Mitt i detta kaos fick jag ett mail från World Parrot Trust som informerade mig om att organisationen önskade starta en insamlingskampanj för att hjälpa projektet vid Río Abajo återhämta sig efter stormen.

I december samma år hade kampanjen fått in över 266 000 SEK för stöd till våra återhämtningsinsatser. Vi var oerhört glada över detta stöd från folk och häpnade över att så många ville hjälpa våra älskade papegojor under dessa förfärliga händelser. Sedan dess har World Parrot Trust stött "Puerto Rico Department of Natural and Environmental Resources" i initiativ som är knutna till "Puerto Rican Parrot Recovery Project". Det har inkluderat allt från nödkraft och vattenleveranssystem, vilka var nödvändiga för att kunna möjliggöra aktiviteter de första dagarna efter orkanen, till träning i trädklättring och installation av holkar.

WPT har också möjliggjort utbyte av vetenskaplig kunskap mellan biologer från vårt projekt och experter från andra bevarandeprojekt världen över. Vi är extremt tacksamma till WPT samt alla dess bidragsgivare och donatorer för sina generösa bidrag. Med ert fortsatta stöd kommer vi att sträva efter att fylla himlen ovan Puerto Rica med ännu fler ropande gröna papegojor!

- Tanya Martínez

ETT VILJETEST: ORKANEN MARIAS EFFEKTER PÅ PUERTO RICOAMAZONEN OCH FORSKNINGEN KRING DEN

by Brian Ramos Guivas

.....
Föräldraskap är tufft för många arter. Men tänk dig att vara en förälder på en ö som nyligen drabbats av en orkan, som for över ditt hem och decimerade det mesta av det habitat du är beroende av för mat. Detta är vad som hände Puerto Ricos papegojor när orkanen Maria härjade över Puerto Rico.
.....

Klockan var nästan 11 på morgonen den 21 september - dagen efter Maria - när vi kom ut från orkanskyddsutrymmet till en överväldigande förstörelse.

Vi gick omedelbart och kollade papegojorna i deras orkanskydd och såg lättat att alla fåglarna i fångenskap var vid liv och mårde bra. Den känslan var emellertid kortlivad, då vi oroade oss för de vilda fåglarna. Närmare klockan tolv såg vi en flock bestående av ungefär 16 vilda papegojor som flög kring voljären. Men dessa var endast 16 av de beräknat 134 papegojorna i vår vilda population innan orkanen Maria slog till. Medan fåglarna flög söderut tänkte jag att detta var slutet på mitt 18-åriga arbete för att rädda denna art.

Men så, när jag stod nära ingången till anläggningen kring kl 16, fortfarande chockad över den förstörda skogen runt omkring mig, kom 25 fåglar flygande in från sydväst. Jag gjorde ett ljud som jag ibland använder med fåglarna i fångenskap, för att meddela min närvaro, och alla 25 fåglarna landade i de få kvarvarande trädtopparna runt mig. Det var ett mycket emotionellt tillfälle, först att se förstörelsen av skogen och sedan inse att några av fåglarna hade lyckats överleva.

Ur förstörelsen kommer nya möjligheter

Under mina 18 år med puertoricoamazonprogrammet har jag aldrig mött så svåra förhållanden som de vi upplevde under kategori 5-orkanen och dess eftermäle. En biolog i programmet, Ricardo Valentin, och jag var på anläggningen under orkanerna Irma och Maria. Irma ställde inte till med så mycket i skogen, men Maria var ett annorlunda monster.

Efteråt spenderade vårt team nästan fyra och en halv månad med att förbereda anläggningen för häckningssäsongen, varje dag med motorsågar och machete, och med att fixa burar. Under förberedelserna lyckades jag få kontakt med min mentor vid New Mexico State University. Förutom oro över min hälsa och säkerhet, såg han orkanen som ett unikt tillfälle att jämföra papegojorna häckningsframgång före och efter en sådan katastrofal och stressful miljöhändelse. Jag var utmattad efter månader av hårt arbete efter orkanen Maria, men min nyfikenhet som forskare att få veta mer om häckningsbeteendena och häckningsframgången var starkare.

En av frågorna jag har funderat över i årtal är varför vilda puertoricoamazoner producerar fler ungar per bo än deras artfränder i fångenskap, de som har obegränsad tillgång till mat och andra tillgångar, för att inte tala om skydd från miljökatastrofer. Tänk på att nästan alla vilda källor till mat har försvunnit. Även om vi ger pellets till de vilda fåglarna så räcker de bara en kort tid på morgonen det är som frukost för dem. Efter att de ätit pelletsen som erbjuds måste de flyga långa sträckor för att söka efter vild mat.

Fåglar i fångenskap har mat tillgänglig hela dagen, vilket innebär att de inte måste flyga långa sträckor för födosök eller oroa sig för rovdjur eller utmanare. Men förutsättningarna i fångenskap kan förändra beteenden hos olika arter av djur, inklusive däggdjur, fiskar och fåglar. Man har funnit att vildfångade djur förökar sig bättre i fångenskap än fångenskapsuppfödda djur. I puertoricoamazonprogrammet är alla häckningspar i fångenskap fångenskapsuppfödda fåglar.

De naturliga frågorna att ställa är: hur kommer häckningsframgångarna före och efter en katastrofal kategori 5-orkan skilja sig för de vilda fåglarna och för de i fångenskap, och kommer det vara någon skillnad mellan de i fångenskap och de vilda?

Som en kompletterande studie ställer jag också frågan hur stress relaterar till häckningsframgång i fångenskap. I häckningspopulationen i fångenskap kan en del par föda upp fler än en unge per år, medan andra par endast fördes upp en ensam unge, och andra inga alls. Det är möjligt att en del individer i fångenskap är mer stressade än andra, vilken skulle kunna leda till en stora variation häckningsframgång vi ser i fångenskapspopulationen. Stress kan spela en stor roll i föräldraskapsbeteendet.

Puertoricoamazonhonor är beroende av hanen för mat under inkubationstiden och medan ungarna är unga och under uppfödning. En stressad hane kanske ordnar mindre mat till sin partner, vilket skulle kunna leda till ett misslyckat häckningsförsök.

Vår förberedelse för orkansäsongen 2018 kan ha orsakat höga stressnivåer hos fångenskapspopulationen. Vi var tvungna att fånga in fåglar och flytta dem till ett orkanskyddsrum under orkanen Maria, och de var tvungna att stanna där i flera veckor. Innan Maria hade vi varit tvungna att flytta dem till skyddsrummet under Irma, men då stannade de där mindre än en vecka. Dessa infångningar, flyttar och tiden de tillbringade i ett främmande ställe kan ha stressat fåglarna i fångenskap mer än de förutsättningar de upplevt tidigare år.

Utmaningar

Vi förlorade strömmen efter orkanen Irma och tyvärr kunde den inte återställas innan Maria kom iland. Orkanen Maria förstörde alla kraftförsörjningssystem över hela Puerto Rico. På grund av den avlägsna belägenheten är det fortfarande en stor utmaning att återställa strömförsörjningen till anläggningen. Utan ström var jag beroende av ett batteri eller elverk som elkälla. Vi hade ett strikt schema för att bevara energi. Vi var tvungna att begränsa elen till 6-8.30, 11.30-13.30, och 18.00-22.00. Som tur var undvek vi denna elbrist för min studie av den vilda populationen.

Under tidigare år hittade jag på ett batteridrivet system för att ge ström åt en infraröd kamera och en portabel videokamera, som kan spela in i upp till 5 dagar med ett 32GB-minneskort. För att undersöka den vilda populationen behövde jag bara sätta upp systemet en eller två gånger i veckan. Å andra sidan var det fortfarande en utmaning att få tag på rätt sorts batterier till rimliga priser.

Det var en annan historia med fångenskapspopulationen. Vi var beroende av elverket för att ge energi till anläggningen, men jag kunde inte spela in medan elverket var avstängt. Jag använde ett vanligt övervakningssystem, och det batteridrivna system jag satt upp för den vilda populationen skulle inte vara tillräckligt. Övervakningssystemet bestod av en videokamera, en 24-tumsskärm, och 13 kameror. Jag lyckades provisoriskt sno ihop några solpaneler tillsammans med en växelriktare, vilket gav mig ytterligare ca 2,5 timmar under soliga dagar utöver elverksschemat, för häckningssäsongen som startade sen februari och varade till sen juni.

För att mäta stressnivåerna hos fåglarna samlade jag in avföringsprov för att testa för kortikosteroider innan och under häckningssäsongen. Innan häckningssäsongen samlade jag in prover från hanar och honor, men under säsongen endast från hanarna. För att samla in proverna använde jag en PVC-bräda som var 1.2m lång och 15cm bred. Jag placerade brädorna under buren där fåglarna satt under natten.

Efter varje häckningssäsong förflyttades alla paren från häckningsburarna och sattes i mindre burar tills nästa häckningssäsong. Efter stormen hade vi lagat dessa små burar (kallade kvarhållnings-burar) och satte fåglarna i dessa. Varje fågel hade sin egen bur bredvid sin partner. Innan häckningssäsongen startade gick jag runt varje dag omkring kl 18.30 på kvällen och placerade ut brädorna under burarna och hämtade upp dem nästa morgon innan kl 6. När häckningssäsongen startade och äggläggningen började repeterade jag samma procedur men nu med fåglarna i sina häckningsburar. Under häckningssäsongen fokuserade jag bara på hanarna, eftersom endast honorna ruvar, vilket innebär att hanen är den enda som är utanför buren under natten. Det är därför lättare att identifiera vilken individ provet kommer från.

Slutliga kommentarer

Det var en lång, lång säsong. Eftersom vi var utan ström under ett år och fem dagar efter Maria, var det en utmaning att bibehålla den normala rutinen; till och med att vila var svårt, eftersom det utan elektricitet inte heller fanns fläktar som kunde ge lite lättnad från det varma fuktiga vädret. Men en sak jag tagit med mig från denna upplevelse är att min drivkraft för att använda vetenskap till att fortsätta hjälpa puertoricoamazonerna är större än orkanens ödeläggelse. Vid slutet av häckningssäsongen 2018 lyckades jag avsluta datainsamlandet för min doktorsavhandling. Det verkar som att papegojornas nivåer av kortikosteroider var högre precis efter orkanen innan häckningen, än vad den var under häckningssäsongen 2018.

Vad gör att dessa nivåer är högre innan häckningssäsongen än under den? Vi vet inte svaret än; det kan vara relaterat till mängden mänsklig aktivitet under den tiden eller bero på naturliga fluktuationer hos arten. Jag arbetar fortfarande på videoinspelningarna och hoppas snart ha analyserat all information. Jag tror att det kommer vara riktigt spännande information om hur föräldraskapet är under normala förhållanden och efter en kategori 5-orkan.

BILDTEXTER

Vänster: En temperatursensor fastsatt på väggen till en fågelholk i fångenskap.

Höger: En flygg unge har på sig ett radiohalsband.

OM FÖRFATTAREN

Brian Ramos Guivas

Brian började arbeta för Puerto Rican Parrot Recovery Project i december 1999. Han är fängslad av reproduktivt beteende. Han är skämtsamt känd som "papegojsexterapeuten" på grund av sin förmåga att identifiera framgångsrika häckpar.

Han studerar för närvarande papegojors reproduktiva beteende för sin doktorsavhandling via New Mexico State University.

UPPDATERING FRÅN RÍO ABAJO: PUERTORICOAMAZONER FÅR VÄLBEHÖVLIGA HOLKAR

av Tanya Martínez

Som en del av de pågående räddningsinsatserna för puertoricoamazonerna har biologer från Puerto Rico Department of Natural and Environmental Resources installerat fågelholkar i trädtopparna av Río Abajo State Forest.

Denna skog är hem till den största överlevande populationen av puertoricoamazoner, med en population i Río Abajo uppskattad till fler än 120 individer. Papegojorna är strikt sekundärbohållare, vilket innebär att de inte bygger sina egna bohålestrukturer utan istället är beroende av naturliga hålrum inuti träd för att kunna lägga ägg och föda upp sina ungar. Naturliga bohålor hittas oftast bara i riktigt gamla träd. Eftersom Puerto

Rico led av så mycket avskogning under första halvan av 1900-talet så har många av skogarna inga utvecklade träd med många naturliga hålor. Som tur är accepterar fåglarna gärna artificiella konstruktioner. Dessa fågelholkar är byggda av PVC-rör och 19-litershinkar. Papegojor föredrar att bosätta sig högt, så biologer måste klättra 12-15 meter upp i trädskronan för att installera fågelholkarna. Holkarna är målade så de smälter in med trädet. Den långa konstruktionen simulerar djupet av en naturlig håla och ger papegojorna en säker och torr plats att lägga sina ägg i. En liten dörr i botten av holken innebär att biologerna har tillgång till äggen och ungar.

World Parrot Trust donerade materialerna som använts till att bygga dessa fågelholkar. WPT flög också in biologen Mauricio Cuevas för att bistå med hjälp att installera de konstgjorda holkarna. Mellan 2019 och 2020 installerade vi 10 nya holkar i Río Abajos skog.

BILDTEXT

Från vänster: Tomás Medina, Brian Ramos Guivas, och Mauricio Cuevas bygger och installerar fågelholkar.

Foto © Tanya Martínez

LJUDEN OCH SYNERNA AV COSTA RICA

Foton och artikel © Cheryl Rutherford

“Fågelskådning är mycket beroende av fågellyssning”, tänkte jag för mig själv när jag stod vid sidan av en grusväg i provinsen Guanacaste i Costa Rica och kikade upp på ett ganska spretigt träd med några få taggiga svarta frukter som stack ut genom löven. Jag kunde höra ett tyst, mycket belåtet knorrande någonstans från mitten av lövverket.

Jag böjde på nacken för att titta uppåt på de fläckiga löven för att försöka lokalisera det odistinkta prasslandet. Till slut belönades min ihärdighet och jag fick syn på två elfenbensparakiter (*Eupsittula canicularis*) en knapp meter från mig, lugnt knaprande på de små taggiga nötterna.

Jag stod och tittade på parakiterna i tio minuter och hela tiden de åt gjorde de små belåtna ljud som bara kunde betyda “Mums!” på papegojspråk. Jag fick senare lära mig att detta var en malvaväxtart (*Guazuma ulmifolia*), en medlem i samma familj som kakaoträdet hör till. (Ja, det med chokladen!) Nötterna används tydligen i inhemska mayanska chokladdrycker på grund av deras söta smak och behagliga kryddiga doft. När jag lärde mig detta förstod jag helt klart de ljud fåglarna gjorde medan de njöt av sin mumsiga frukost!

Tidigare i veckan hade mina öron lett mig till ett fikonträd placerat vid sidan av ännu en grusväg. När jag kom fram till ståhejet belönades jag av åsynen av tjugo orangestrupiga parakiter (*Brotogeris jugularis*) som festade på blåbärsstora frukter högt upp i de soliga fikongrenarna. De pratsamma fåglarna höll upp frukten till näbben som små gula äpplen och tuggade nöjt på maten.

Det är alltid en upplevelse att få se vilda papegojor, men ett besök till Costa Rica utan att få se arorna vore ett misstag, och detta var varför vi fann oss på Samara Beach. Efter att ha kört 4.5 timmar från San Jose var vi inom en kort bilturs avstånd till Punta Islita. Det är där WPTs partner-projekt Macaw Recovery Network (MRN) finns, drivet av Dr Sam och Sarah Williams.

MRN arbetar med sina partners för att boosta de vilda populationerna av röd och grönvingad ara genom uppfödning- och introduktionsprogram, utöver att de även driver utbildnings- och skogsåterplanteringsprojekt.

När vi planerade vårt besök hjälpte Sam till med att fixa en utflykt i fältet samt en fotograferingstur. Som första utflykt följde jag med MRNs assistentfågelchef Carey och volontärerna Kylie och Lauren på deras tidiga morgonobservationsrunda. De plockade upp mig innan gryningen medan vrålaporna fortfarande skrek olycksbådande i skogen. Kylie körde den fyrhjuliga bilen som en expert på de skumpiga och håliga vägarna mot Punta Islita. Vår första destination var en fågelholk som installerats i ett skogsbeklätt område där det fanns två döda palmträd som fåglarna undersökte.

Även om döda palmträd är attraktiva för arorna (om det inte finns naturliga trähålor i området), så är de farliga och kan översvämmas under regnen och dränka alla boende: de döda träden har inget lövverk som skyddar. Vi hade turen med oss och upptäckte snabbt araparet som var på husjakt och som flög mellan palmerna och fågelholken.

De var uppenbart intresserade av alla tre, även om ett häckande kiskadi-par högljutt drev bort dem från ett av de döda palmträden. Arorna tillbringade mycket tid med att kontrollera fågelholken - och oss! - medan de tre bevarandemänniskorna diskuterade vidare förbättringar (som tex att lägga till fler sittplatser) för att göra det än mer lockande för fåglarna.

Arbetslaget bestämde sig för att återvända samma eftermiddag för att riva ner det obebodda palmträdet, lämna det andra med kikadierna i som en naturlig avskräckning och med fågelholken därmed det enda lokala alternativet för araparet.

Nästa destination var mitt i den lilla staden Punta Islita. Den naturliga bohålan var i ett träd som stod mellan kanten av den större vägen och sidan av barnens fotbollsfält.

BILDTEXTER

Ovan vänster: En röd ara kikar ut ur en naturlig bohåla.

Ovan höger: En ara sitter högt upp i trädkronan.

Nedan höger: Ett par inspekterar en artificiell fågelholk.

Även om vi inte såg arahannen just denna morgon, såg vi äntligen honan som kikade ut ur bohålan i väntan på frukostleveransen. Hanen var den som fixat iordning bohålan åt henne förra året och han är ansvarig för födosökandet under ruvningen av äggen. Intressant nog hade han själv bosatt sig i en fågelholk som satt uppsatt i trädet ungefär tre meter ovanför den naturliga bohålan där honan bodde.

Vår andra utflykt var "Frukost med arorna-turen" som leddes av besökschefen Abi vid MRNs Punta Islita Wild Macaw Reserve. Över 50 röda aror har framgångsrikt släppts ut i det vilda på platsen (de grönvingade arorna släpps mer norrut, i provinsen Heredia). Medan vi väntade på att arorna skulle dyka upp för sin frukost, diskuterade Abi entusiastiskt MRNs arbete, och även framtida planer; utöver arorna kanske även den hotade gulnackade amazonen (*Amazona auropalliata*) kommer bli en del av uppfödning- och frisläppningsprogrammet.

Medan vi pratade fylldes mina öron av fågeltjatter och skrik - och lite vänligt bråkande. Röda aror dök upp, flygande över träden och sittande på grenarna i väntan på festen. Vi kunde se hur par putsade varandra, hur de olika individerna hälsade på varandra, och fotomöjligheterna kom en efter annan. Det kom till och med ett par som flög i princip rakt över våra huvuden! De röda fjädrarna kontrasterade livfullt mot de gröna löven och glimtar av gult och blått syntes genom träden.

Till slut gick Abi för att dra upp matstationen som var gjord för att se naturlig ut och frukosten var serverad, till stor förtjusning. Det var uppemot ett dussin fåglar som alla tog sin tur vid buffén, en del artigt och andra lite mer framåt eller blygt (beroende på deras plats i den sociala hierarkin). Kväkanden, pladder, plötsliga skrik och morranden gjorde det uppenbart att arorna hade en hel konversation: "Du! Den där nöten är min" "Wow, apelsinerna är söta denna morgon!" "Ta bort stjärtfjädrarna från ansiktet mitt!" "Du är rätt gullig!" "Så, vad ska ni göra idag då?"

Efter att jag tillgodosett mitt behov av fågelskådning (fast, är det ens möjligt?) gick vi tillbaka till besökscentrumet för att ta en titt på den arelaterade konsten i gåvobutiken. Konsten skapas av välkända artister och lokalbor; att ge artisterna detta utrymme hjälper till att bygga och förstärka stoltheten i att ha vilda aror som flyger runt och förtjänsten av försäljningen kommer både MRN och artisterna till godo.

Jag snappade upp några skatter att ta med hem, sedan sa vi farväl. Vi gick ut till parkeringen, fågelkonversationen fortfarande i mitt öra, med färgglada foton i min kamera och underbara minnen i mitt hjärta. Tills vi ses igen, Costa Rica! Jag kan inte bärga mig tills vi ses - och hörs - igen!

Ta reda på hur du kan hjälpa till att stödja Macaw Recovery Networks bevarandeinsatser genom att besöka deras hemsida: www.macawrecoverynetwork.org

---

BILDTEXTER

Ovan vänster och höger: Vilda röda aror.

Infällningen: En orangestrupig parakit äter vilda frukter.

KAPPAPEGOJAN: EN ÅTERHÄMTNINGSPLAN LANSERAS

Av Rowan Martin PhD, ansvarig för WPTs Afrikaprogram

Bevarandet av en av Afrikas mest hotade papegojor har fått en uppskjuts i och med lanseringen av "Cape Parrot and Mistbelt Forest Conservation Action Plan", en plan som är resultatet av många timmars samarbete och som sätter kurs för återhämtningen av kappapegojorna.

Kappapegojan (*Poicephalus robustus*) återfinns bara i Sydafrika, med populationer som är spridda över fragment av "mistbelt"-skog. Fram tills nyligen var deras status som separat art starkt debatterad. Men 2017, efter en ny utvärdering av bevisen, blev dessa karismatiska gröna och guldiga papegojor erkända som separata från den beige huvade papegojan *Poicephalus fuscicollis*, som är vitt distribuerad över Afrika och kan hittas så långt bort som i Gambia.

Även om undersökningar som gjorts på senare år tyder på att kappapegojans antal är relativt stabilt, så gör deras små och fragmenterade populationer dem känsliga mot en rad olika hot. Efter att de erkänts som en egen art blev kappapegojan kategoriserad av IUCN som globalt sårbar för utrotning.

Bland de största hoten är förlusten och nedbrytningen av "mistbelt"-skogshabitaten som de är beroende av. Kappapegojan, såsom många andra papegojor, äter en stor variation föda, men de är speciellt beroende av frukterna från podocarpus-träden som är karakteristiska för "mistbelt"-skogen. De behöver också hålor i stora utvecklade träd eller döda trädstammar för att kunna häcka. Dessa resurser fortsätter minska medan växande mänskliga populationer och pressen att utveckla samhällen inkräktar på kvarvarande skogsområden.

En population kappapegojor som frodas har blivit ett flaggskepp för skyddet och återhämtningen av inhemska skogar i Sydafrika, till gagn för både folk och natur.

Effektivt och kraftfullt bevarande nås oftast bäst genom försiktig och omfattande planering och som erkännande av detta samlades 48 människor tillsammans i Hogsback, Sydafrika, i september förra året. Detta inkluderade representanter från provinsial och nationell regering, landägare, skogsföretag, bevarandeorganisationer, samhällsgrupper, fågelguider, studenter, akademiker, och andra som varit involverade.

Workshopen involverade två dagar av intensiva diskussioner som fortsatte långt in på natten. Det var mycket som behövde pratas igenom, men vid workshopens slut fanns ett utkast till en plan, där detaljerna senare redde ut under efterföljande månader tillsammans med de som inte kunnat vara med. Planen satte stort tonvikt på habitatskydd och habitatåterskapning, vilket reflekteras i titeln, men insatser för att övervaka och ta tag i flertalet andra hot var också med. Bland dessa är effekterna av Beak and Feather Disease Virus (PBFD), risken av smitta från expanderande populationer av invasiva halsbandsparakiter (*Psittacula krameri*), och hoten mot inhemska skogar från en nyligen etablerad träduggande skalbagge.

Framöver kommer implementeringen av planen koordineras av en kommitté som består av representanter från olika regioner och expertområden. Koordinationen kommer ledas av Dr Jess Leaver i en roll som generöst nog finansierats av Wild Bird Trust.

En av de viktigaste aktiviteterna är att se till att planen officiellt kungörs av sydafrikanska regeringen som en nationell biodiversitetsskötselplan, ett vitalt steg för att kunna säkerställa långsiktiga åtaganden på högsta nivå för att skydda en av Afrikas mest anmärkningsvärda fåglar.

BILDTEXT

Intensiva diskussioner om kappapegojans bevarande. Foton © Rowan Martin.

ERKÄNNANDEN:

World Parrot Trusts afrikaprogramansvarig Rowan Martin arbetade med ett team från Cape Parrot Project, Cape Parrot Working Group, BirdLife South Africa, Endangered Wildlife Trust och IUCN Conservation Planning Specialist Group för att koordinera workshopen och producera aktionsplanen. Vi är tacksamma över donationer från flera generösa stödjare som gjorde denna workshop möjlig.

Cape Parrot and Mistbelt Forest Conservation Action Plan, online: tinyurl.com/cpsg-cpap

---

PSITTANYTT

NY FORSKNING OM TIMNEHJAKON I GUINEA BISSAU VISAR ATT ISOLERING KAN SKYDDA POPULATIONER

Ny forskning om timnejakon visar att isoleringen av två öar i Guinea Bissau har varit en viktig faktor i deras skydd mot hot. Genom att kombinera lokalkännedom och fältundersökningar har forskare som arbetar med World Parrot Trust bedömt statusen och hoten mot timnejakon i Guinea Bissau, och framhävt vikten av två öar i João Vieira Poilão Marine National Park vad gäller deras bevarande. Datan föreslår att isoleringen av dessa två öar har till stor del skyddat fåglarna mot hot, det vill säga habitatförlust och tjuvjakt, som har påverkat timnehjakopopulationer på andra platser.

WPT fick ett IUCN Save Our Species-bidrag för att arbeta med sina partners med detta. Information från detta projekt kommer hjälpa till att leda skötseln av skyddade områden i Guinea Bissau och Röda Listan-bedömningar av denna art.

Läs mer om WPTs arbete: parrots.org/projects/timneh-parrot

WPT MED FLERA KRÄVER INSATSER FÖR ATT STOPPA SKADLIG HANDEL MED VILDA DJUR OCH VÄXTER

Experter har i årtionden varnat för riskerna som den globala vilthandeln för med sig. Nu synas denna praxis alltmer i sömmarna tack vare att COVID-19 har fört fram frågan: det verkar nu troligt att viruset kom från en djurmarknad i Kina.

World Parrot Trust har arbetat för att stoppa den skadliga handeln med vilda papegojor i över 30 år, hjälpt samhällen skydda sina papegojor, undersökt handeln för att förstå dess drivkraft och effekt, och kampanjat för välinformerad policy. Trots utmaningarna som COVID-19-pandemin för med sig kommer WPT fortsätta kämpa.

Läs mer: tinyurl.com/endtrade

HJÄLP BEVARANDEINSATSER GENOM ATT RAPPORTERA OBSERVATIONER AV ORANGEBUKIGA PARAKITER

Det orangebukiga parakitbevarandeteamet ber om en unik slags hjälp under COVID-19-pandemin, då deras organiserade undersökningar påverkats av utbrottet.

De ber allmänheten om hjälp att hålla ett öga efter dessa nätta små papegojor, speciellt nära en papegojvänlig kust eller saltäng i Victoria eller South Australia. De har också berättat att ett höstutsläpp kommer ske vid de två platserna, ville bör öka chanserna för allmänheten att få syn på några.

Maila dina rapporter eller foton till: obp.release@delwp.vic.gov.au

---

PAPEGOJORNA VID KIWA CENTRE OCH COVID-19-PANDEMIN

Papegojorna som bor vid Kiwa Centre i Storbritannien behöver din hjälp mitt i denna pandemi. Det kan kosta uppemot 11 000 SEK per månad för mat och berikning för att uppfylla behoven hos de över 200 räddade papegojor som bor här. För att hjälpa dem igenom denna svåra period, har Kiwa Centres personal skapat en önskelista på Amazon där folk kan köpa saker som doneras direkt till fåglarna.

Snälla, hjälp till! Se önskelistan på Amazon:

tinyurl.com/kiwalist

Läs historien om Kiwa Centre:

tinyurl.com/kiwacovid

HYLLNING TILL LEE MCGUIRE:

ABA-tränare, papegojförrespråkare och vän till WPT

Lee McGuire strävade efter att förstå och kommunicera med papegojor livet igenom. Hon var hängiven uppmuntrare av användandet av applicerad beteendeanalys (applied behaviour analysis, ABA), som är ett respektfullt humant sätt att modifiera beteenden och berika papegojors liv. Hennes lärarpartner under många år, Susan G Friedman, säger:

“Tyvärr gick vår kära kollega och vän bort 21 februari 2020. Lee var varmt älskad och beundrad av alla hon berörde - många många gynnade individer av alla arter. Genom sin osvikliga hängivenhet att förbättra allas livskvalitet har Lee lämnat oss en ovärderlig gåva. Hon kommer alltid vara med oss.”

Vi på World Parrot Trust kommer sakna hennes jordnära, ofta humoristiska och extrema värdefulla insikter till vår kunskap om papegojor som helhet.

PAPEGOJOR I DET FRIA

Blåhuvad papegoja (Pionus menstruus)

En flygg blåhuvad papegoja kikar ut ur en bohåla i sitt inhemska Colombia. Denna lilla papegoja hittas i Syfamerika och bor på upp till 1100 meters höjd i låglandstropikskog, inklusive regnskog, lövskog och savann; subtropiska formationer, kultiverade områden, plantage, gläntor med träd, andrahandsskog, och säsongsbunden i torr caatinga-skog.

Photo © Corey Raffel

FÅ TILLGÅNG TILL TIDIGARE UPPLAGOR ONLINE PÅ: [PSITTASCENE.ORG](https://psittascene.org)

(Engelska, holländska, tyska, italienska, portugisiska, spanska och svenska)
